

Ændringsforslag

til

I. forslag til lov om tilskud til de offentlige veje.

Af *ministeren for offentlige arbejder*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 1.

1) Foran stk. 1 indsættes som nyt stykke:

„*Stk. 1.* Ved offentlige veje forstås i denne lov de i medfør af § 1, jfr. §§ 7 og 8, i lov nr. 95 af 29. marts 1957 om bestyrelsen af de offentlige veje i vejregistret optagne hovedlandeveje, landeveje og biveje. Ved offentlige stier forstås de i samme lovs § 47 omhandlede stier.“

2) I stk. 1 tilføjes efter sidste punktum:

„I købstæderne, København og Frederiksberg forøges refusionen dog således, at den for kommunens hovedlandeveje pr. kilometer udgør 75 pct. af den gennemsnitlige refusionsberettigende vejudgift pr. kilometer for hele kommunens vejnet.“

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ændringen skyldes et ønske om, at det udtrykkeligt fremgår, at de i loven omhandlede veje er sammenfaldende med vejbestyrelseslovens definition og klassificering.

Til nr. 2.

Da en vis del af byernes vejnet bærer en betydelig gennemgående trafik, synes de ønsker, der er fremkommet såvel fra Københavns og Frederiksberg kommuner som fra Købstadforeningen om en vis refusionsmæssig ligestilling med amtskommunerne ikke uden begrundelse. På den anden side tjener de gennemgående veje i byerne i modsætning til amtsvejene som altovervejende regel også ganske lokale formål. Det kan herefter være vanskeligt i praksis på retfærdig måde at udsondre det net, som bør have højere refusion, men man har dog ment, at et i det store og hele tilfredsstillende og rimeligt resultat vil kunne opnås ved at knytte refusionskriteriet til de veje (gader), der i henhold til vejbestyrelseslovens § 3 skal klassificeres som hovedlandeveje, og at fastsætte refusionsprocenten for disse til den samme, som skal gælde for hovedlandevejs- og landevejsnettet uden for byerne, d. v. s. 75. Da det imidlertid vil være forbundet med betydelige vanskeligheder af administrativ art eksakt at fordele en bys udgifter på hovedlandeveje og øvrige veje, er det foreslået, at udgifterne vedrørende hovedlandevejene blot beregnes som lig den samme procentandel af de samlede vejudgifter, som disse vejes længde udgør af det samlede vejnet.